

вика: „Навези ми Радо, китенъ белъ тестемелъ“. „Навестъ ъу ти Пею, како ѣшъ го носи,—отъ мой деветъ брата,—, деветъ братъчеди?“ — „Навези го Радо, касаветъ не бери, Скришенъ ѣе го носимъ отъ твоите браѣа“. В. 318. „Той книга скришно ми даде“. М. 355. Какъ ще ся завардимъ да извѣстимъ какво си тѣ скришно шиюшнать. Л. Д. 1874 р. 245. Еменъ свеки на скришно палеше. М. 31. Той ми каза, това нѣщо за скришно—по секрету.—Прѣзъ ношъ скришомъ отнесохъ мрътво-то тѣло на пѣснопоеца въ черкова. Л. Д. 1875 р. 59. У турменете на мжжътъ са дозволява да посѣщава жената си само скришомъ. З. 293. И собрала всякакви цвѣтове, Та ги скришомъ варила И скришомъ я полила. Ч. 283. Му ѣ кладе сабя отъ скришма, Му ѣ кладе бояю во грива-та. М. 102. Лели дошле скришемъ во керали. М. 191. Бѣгот му збѣрватъ на-скришм. Пс. 27, 354.

Скриѣ м. св. **Скривамъ** м. да. спрячу, причу; скрою, скриваю: Егиди море младо снаивче, Да си ѣ скривешъ оваа киска. М. 66. Браки сѣ зачудѣе каде сестра да скривѣтъ. М. 74. Къде да те, брате скривамъ, Село отъ Турци сѣ испалнало. М. 183.—са, спрячусь, прячусь; скроюсь, скриваюсь: Димане свекре, димане! Я ставай, свекро, ся скривай Сасъ девять млади снаици Въ девять лахти *скривалехчи*. М. 211. Че отишла на Дунав на вода Че се скрила на потайно мѣсто. Д. 57, 14—15. У дръво-то едно ниле сѣ перя шарено, У листомъ се *сокривуе* отъ зли времена. Ч. 352.

Скробъ с. м., сѣ чл. **Скробѣтъ**, **Скробяла** с. ж. крахмалъ: У хранѣ-тъ, что ѣдемъ, има три цврѣсты хранителны вещества, по има: бѣлтъчинѣ, скробъ (нишеце) и масть. Л. Д. 1874 р. 54. Въ множество растенія смѣществува пробѣла (скробяла, нишеце). З. 8.

Скрой с. м., сѣ чл. **Скроѣтъ**, фасонъ: Носяхъ една гугла безъ никакъвъ скрой. Р. С. 89.

Скрѡменъ пр. **Скрѡмничѣвъ** м. скромный, —енъкій. **Скрѡмно** **Скрѡмничко** нар. скромно, —енъко: Той заварна са твърдѣ скромничко въ Цариградъ. Л. Д. 1875 р. 7.

Скрѡж и **Скрож** Ц. м. св. 1) скрою: Свекоръ ти кафтаны ти скроилъ, Девери ти го сошили. М. 567. Да дойдемъ на тоето десно колѣно, Азъ-сакамъ фѣстанъ да ми сошѣешъ, Безъ ножници да го скроишъ, Безъ игла да го сошѣешъ. В. 52, 137. 2) рѣшу: Лулчу скрой понѣ себѣ си да оттърве и търсеше случай. Зк. 66. Тогази азъ навчасъ скроихъ въ умѣтъ си да бѣгамъ. Р. С. 8. 3) у Рак. создаю (*планъ*): Многи само къту разглѣдять едно мѣсто скромжватъ си устрои (*планъ*), какъ можѣ тамо да ся изведе вода и почватъ да копажтъ. Пк. 80. 4) сочиняю: